

grundlæggende behandlingsprincipper i § 5 dog også være opfyldt.

Det indebærer bl.a., at indsamling af oplysninger skal ske til saglige formål, jf. § 5, stk. 2. Hvis formålet ikke kan anses for sagligt, kan indsamling af oplysninger og den efterfølgende behandling derfor ikke finde sted, uanset om de registrerede personer har meddelt samtykke dertil eller selv offentliggjort oplysningerne. Datatilsynet kan ikke på det foreliggende grundlag vurdere, om § 5, stk. 2, i det pågældende tilfælde vil være opfyldt. En sådan vurdering vil kræve en nærmere undersøgelse, herunder indhentelse af en udtalelse fra en eller flere af de berørte parter.«

Jeg finder i øvrigt, at en eventuel registrering af enkeltpersoners politiske tilhørsforhold – ud over de ovenfor beskrevne juridiske problemstillinger – må give anledning til helt principiel betænkelighed. Derfor har jeg også noteret mig, at Dansk Folkeparti har tilkendegivet i medierne, at partiet ikke har intentioner om at registrere navngivne journalisters politiske tilhørsforhold.

Spm. nr. S 2770

Til undervisningsministeren (25/7 02) af:

Louise Frevert (DF):

»Betragter ministeren et tørklæde båret af en muslimsk kvinde som et religiøst eller verdsligt symbol?«

Begrundelse

To nye domme fra Schweiz og Tyskland har gjort det legalt at afskedige en lærer, der ikke vil aflægge tørklædet. I det ene tilfælde blev en klage over dommen afvist som et tilfælde af diskrimination af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Ministeren har udtalt, at hun »har vanskeligt ved at forestille sig, at det vil skabe problemer, hvis danske lærerinder med anden etnisk baggrund ønsker at bære tørklæde under undervisning i danske folkeskoler« (Kristeligt Dagblad 17/7 2002).

Begrundelsen for afskedigelserne har imidlertid været, at tørklædet er et religiøst symbol og som sådan strider imod en offentligt ansat lærers forpligtelse til at være neutral i undervisningen. »Domstolens begrundelse må anses som udtryk for, at islam ikke er en religion, der passer ind i domstolens demokratiopfattelse«, skrev jurist og ph.d.stipendiat i menneskerettigheder Jonas Christophersen om dommen.

Da tilsløringen af kvinder efter spørgerens mening og erfaring må forstås som en integreret del af islam, jf. Sura 33.59: »...de skal trække deres tørklæde sammen omkring sig, så at de kan kendes (som ærbare, rene) og så de ikke forulempes«, er det relevant at få klarlagt, hvor vidt ministeren vil fastholde sin fra menneskerettighedsdomstolen afvigende tolkning af tørklædets symbolkarakter.

Svar (2/8 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Indledningsvis vil jeg anføre, at der vist ikke er enighed om, hvorvidt et muslimsk tørklæde i sig selv generelt er at opfatte som enten et religiøst eller et verdsligt symbol. Om det skal tages som udtryk for det ene eller det andet, vil efter min opfattelse bero på den enkeltes opfattelse og den konkrete situation. Således blev det i begrundelsen til den ene af Menneskerettighedsdomstolens afgørelser anført, at det, at læreren bar tørklæde, ud over at være en overtrædelse af skolens ordensregler, kunne have en eller anden form for missionerende virkning over for mindre børn.

Her i landet har vi en årelang tradition for, at lærere over for eleverne gerne må vedkende sig en bestemt tro, en bestemt politisk overbevisning mv. under den forudsætning, at folkeskolelovens formålsbestemmelser i øvrigt efterleves. Det vil sige, at der ikke må være tale om ensidig påvirkning i en bestemt retning.

Jeg har meget svært ved at forestille mig, at det, at en kvinde bærer muslimsk tørklæde, i sig selv ville kunne give anledning til afskedigelse i den danske folkeskole. Derimod er jeg sikker på, at skolen eller kommunen vil reagere, hvis den pågældende lærer søger at påvirke eleverne ensidigt.